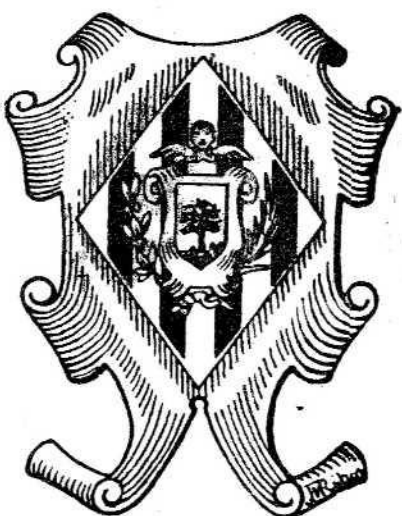

El Baix

Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITTITS: 20 CENTIMS LINEA
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

iFesta Major!

Diriem que l'encant més assenyalat de la Festa Major és l'acoblament familiar i amical al redós de la casa pairal. Aquestes festes tradicionals tenen per base el retrobament dels familiars en la llar pairal; son aprofitades per a reunir-se els de la casa a istil de les festes nadalenques i comunicar-se llurs impressions del viure en l'encant de la llar paterna; són també aprofitades en recerca d'unes hores d'esplai i de repòs. La Festa Major que, com diu el mot, és la festa principal, és sempre a base de l'agraïment d'un poble per llur Sant Patró. Treieu de la Festa Major, com avui es preten, la seva base religiosa i vos sobrarà la festa. Per això avui les festes majors dels pobles de Catalunya esllangueixen; per això semblen ara coses inadaptables aquestes danses populars que, mancant-los el motiu, devenen grotesques i sense substància. Si es vol laïcitzar les festes majors, no ho dubteu, es mataran aquestes festes. Però això no passarà; és una utopia voler arrancar l'aroma d'aquestes festes arrelades al més pregon del sentir dels pobles, i, vulgan o no, la força tradicional s'imposa i devé la continuïtat amb el miracle de que'ls laics s'hi sumen i segueixen. I és que la Festa Major està arrelada a la nostra ànima des de les primeres llums i els nostres més dolços gaudirs, precisament viscuts en el saníto ambient de la llar cristiana i modelats en la sublimitat de la pau familiar, que és la millor i més perfecta fornal on s'ha forjat el nostre caràcter. Per això no li escamoteu altre abillament que'l popular; per això són desitjats aquests dies amb anheli per part de tots i cada u; per això durant ells hom cerca el més sobresortint i ho adhereix a llur acció; per això també devenen aquests dies curulls de promences.

A tots, als de casa i als que son fora, als amics i als que vinguin, a tots sens excepció desitgem que la benaurança enrioli aquests dies la seva llar i la satisfacció els acompanyi a tota hora.

L'epíleg de l'homenatge a Pau Casals

UNA FESTA INOBLIDABLE

El passat diumenge a la tarda va produir-se a la nostra platja un d'aquells actes que, als que'l visquem, ens deixarà recordança inoblidable.

En la més serena humilitat, tal i com ha d'escaure's en coses semblants, la Associació Obrera de Concerts, de Barcelona, fundada per el nostre gran artista Pau Casals, volgué adherir-se als actes d'homenatge tributs per la ciutat al seu Mestre fundador; era tanta la emoció amb quela Obrera de Concerts, s'hi adheria, que hauria volgut figurar en algun dels actes organitzats; però eren també tants, i tan valuosos els oferiments a la Comissió Organitzadora de l'Homenatge, que decididament i amb aquella resignació dels humils, s'accontentaren fent la més sentida adhesió. Mes ells no estaven satisfets ni podien sentir acomplert el seu compromís amb el Mestre, i decidiren fer-ho de la millor manera com poguessin, i al efecte demanaren a En Pau Casals permís per a traslladar-se a la seva casa i obsequiar-lo amb un concert a carrec de la Orquestra montada dintre el sí de la Associació Obrera de Concerts, i ho feren tan humilment que no en parlaren a ningú més que al Mestre ni la premsa se n'assabentà.

I diumenge a la tarda, dia convingut, es personaren a la Platja de Sant Salvador; i el Mestre els obrí les portes del seu xalet; i acomodats al sumtuós jardí anexe, fou donada ordre de deixar les portes obertes per el públic, acudint hi quants se n'assabentaren, entre ells no cal dir que tota la colònia d'estiuers; també hi veierem al honorable Conseller de Cultura de la Generalitat en Ventura Gassol, la lluitadora feminista Margarita Nelken, la concertista de violoncel Raya Garbwtwe, el compatriota en Bonaventura Dini i altres persones quins noms no ens apuntarem.

Eren les cinc toques quan els seixanta i pico de músics aficionats que componen aquesta meravellosa Orquestra es trobaven formats i a punt de comensar. En mig d'una quietut i respecte imposants, el seu mestre en Joan Pich i Santasusana donà comens el concert executant la Suite en re menor, de J. S. Bach, que fou dita exquisidament, sobretot la coneguda Aria, que en aquell ambient produí una gran emoció.

I seguí, tocat admirablement pel quartet de corda, el Quartet n.º 1, en sol, de Haydn, dit tan rebé que hom, tot i haver-se-li assegurat que es tractava de *dilletantis*, no s'ho arribava a creure.

Acabà amb la execució del Andante de la Casation n.º 1, de Mozart, que amb la seva modalitat a mitja veu posà

una nota romàntica a aquella hora de posta de sol, i amb la execució de la Simfonia n.º 13, en sol major, de Haydn, quin Adagio ens evocà tota la sublimitat d'aquest gran músic en sentir-lo tenint al davant el mar llatí, damunt uns núvols cirrus envermellits per la posta del sol, voltat tot de flors i xiprès i cobricelat el conjunt per el nostre cel blau sense paridó.

No volem acabar aquestes ratlles sense remarcar la nostra sorpresa en comprovar com avui el nostre poble ha assolit aquest alt grau de cultura musical que permet la creació d'una perfecta orquestra de concerts, amb una trentena de violinistes, sis o vuit violoncels, quatre contrabaixos, el corresponent quartet de flauta, oboes, clarinets i corn anglés i els seus aditaments de metall i timpans. En veure aquesta realitat i comprovar que'ls seus elements tots són ciutadans que, després de guanyar-se la vida amb llurs oficis i col·locacions, llur vocació per la música arriba a fer-los dominar els respectius instruments i formar una orquestra que s'encara amb partitures dels més eminents músics clàssics, no poguerem menys de fer-nos una comparació entre els cors de Clavé i els Orfeons, trobant que, d'aquests, a la formació de l'Institut Orquestral, de la Associació Obrera de Concerts, hi va una diferencial tan gran que no admet comparació, i que aquesta grossa distància ha sigut ja guanyada per la nostra classe obrera, degut principalment a haver sigut instituida aquesta meritíssima Associació Obrera de Concerts per part del gran artista vendrellenc.

Abans d'abandonar l'estatge del gran artista, aquest feu ofrena en nom de la Obrera de Concerts al mestre Joan Pich, d'una batuta record del concert procedint-se en tot amb senzillesa i humilitat, sense fotògrafs ni magnesi, sense cronistes professionals i sense empalagaments. Al nostre entendre en conjunt fou una lliçó a les vanitats mundanes.

Fou una festa artística de veres, emmarcada dintre un ambient natural, sense taquilla ni invitacions, i tan alta com la humilitat que la envoltava. Una festa que restarà en nosaltres inoblidable.

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració espontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament i publicats, sempre que siguin curts, tinguin interès periodístic i encaixin dintre les normes generals del periòdic. No es tornen els originals, publicats o no.

De l'homenatge a Pau Casals

Mercès a la gentilesa del nostre amic Jaume Serra i Iglésias, ens plau inserir a continuació un sonet inèdit adreçat al genial artista, el nostre admirat Pau Casals, amb motiu de l'homenatge que li tributà el Cap i Casal de Catalunya en declarar-lo fill adoptiu de la ciutat dels comtes.

A l'eximí mestre Pau Casals,
amb motiu de l'homenatge
que li dedicà la ciutat de
Barcelona.

Per a exaltar la vostra gran figura,
per a lloar vos tal com mereixeu
no haig d'ésser pas jo, pobre pigmeu,
qui tingui la eloquència a prou altura.

Barcelona, la seu de la cultura,
s'honora fent-vos fill adoptiu seu
i enlaira el vostre nom com el d'un déu,
puix déu sou de la música més pura.

Meravellat el món, vostre art admira,
i quan les dolces notes feu eixí
del vostre violoncel, de goig delira.

Conten que Orfeu un jorn, quan us sentí,
exclamà; despitat, llançant sa lira:
«Què sóc, oh déus, davant d'un geni així?»

Jaume SERRA IGLESIAS

Juny de 1934

Els perills de banys de sol

Al «British Medical Journal» (revista mèdica anglesa) acaba de publicar-se un detingut estudi científic que ha produït una considerable revolta. Aquest document afirma res menys que el greu perill que ofereixen els banys de sol. Els metges Hope, Gose i Erwin, que signen l'article esmentat, asseguren que de 66 malalts especials que ingressaren a l'hospital en que presten els seus serveis, entre agost i desembre del 1933, 11 patien de tuberculosi que havia tingut el seu origen en els banys de sol.

Adverteixen aquests tres metges al públic el perill que significa, prendre banys de sol quan hom s'ha aprimat o es pateix d'un estat de general debilitament o cansanci. Al menor indici de fatiga, febre o suors nocturnes, s'haurien d'abandonar els banys de sol, diuen, sobretot si la temperatura del cos passa de 37'9 graus en hores de la tarda.

Afegeixen que, amb freqüència, el creixement i desenrotllament dels dipòsits de bacilus no es fan sentir fins que han passat quatre o cinc mesos.

Esplet abrivat

Ofrena a Antoni Parés

De cor a cor, i de veu pròpia a oïdes d'altri per que copsin la Veritat.

EM parat la taula amb els ornaments de la festa. Es un amic que la enjòia i un amic de l'ànima, tal és Antoni Parés.

Diverses vegades hem estat temptats d'escriure quelcom referent a la personalitat d'aquest actor que mereix tractament d'excel·lència, emprò l'amistat que ens unia ens havia fet desistir més d'una vegada del nostre preposít i que es pogués interpretar com a juí parcialíssim, tot quan ens suggerís la seva actuació en el difícil art de Talía.

Avui que'ls embats de la vida son ben diferents d'ambdós i que s'han descongestionat les nostres activitats pariones d'altre temps, car fa gairebé un quinquenni que'l vent del desengany ens arrabacà del lloc on teniem enclavat l'altar en el qual rendiem culte interpretant els personatges de la vida i de la farça, el destí ens separà, i alhora seguint paral·leles oposades, el carro farandollesc mogué les rodes... i es perdé de vista el company de qui, de tard en tard, per conductes diversos en rebíem noves amarades sempre d'èxits que obeïen a una norma de conducta: la dignitat professional.

I és que en la llista inacabable i compacte que'l cens d'actors dona, si algun jorn s'entretenen a passar-los pel cedaç, dels comptats que hi quedaran i figurarà Antoni Parés, per ésser actor complert i meritíssim, i no un actor analfabet com bona majoria n'hi ha, encar que llegeixen els «papers».

Veure interpretar comèdia a Antoni Parés, és fugir del corrent. Per ell, el representar un personatge equival a viure i seguir la trajectòria del curs que l'autor li ha donat, emprò que'l comediant l'anima

Antoni Parés

amb un procés consciensut, raonat i analític, adquirint un relleu insospitat de interpretació pel treball acurat d'estudi laboriós, que des de que la cortina es desplega, hom està pendent d'ell per la verossimilitut en que l'encarna, vibrant en totes les facetes el seu art, fins que la cortina es clou.

La laboriositat d'aquest actor és digna d'elogi, car en les actuacions en que hi pren part son garantia de no sortir defraudat, i de justícia és reconèixer que les vibracions son encomanadisses, i açò feu que en època pretèrita quan a Catalunya tot i no tenint la llibertat d'ara, però teníem teatre català, s'estrenà una obra ferma, concisa i mestre, ens referim a «La Llotja» de J. Millás-Raurell, que per concessió especial es pogué representar en el local de l'Orfeó de Sants, tot i explotant-la encara amb èxit creixent al Teatre Novetats, la companyia titular.

Fou Antoni Parés qui representà el paper central del *Senyor Arnau*, i que en el Teatre de Novetats còrria a carrec del primer actor Sr. Ramon Martori.

L'autor Sr. Millás-Raurell, confessà que havia acudit al local de l'Orfeó amb l'esperit compungit, segur de passar una vetllada dolenta; emprò que a mesura que la interpretació es descapdellava el seu pesimismo es convertia en pregon optimisme, per la interpretació sòbria i magistral que difícil era de superar en l'encarnació del torturat i torturador *Arnau* que prenia vida i donava valor el sortós reeiximent de Antoni Parés.

I és que'l mèrit d'aquest actor estriba en un dò natural i altre particular. El natural, consisteix en la seva gola privilegiada i la seva boca d'argent. Daclama, les modolositats i timbres de la seva veu ben imposada reclamen l'atenció a gracienc per la puresa d'emetre les vocalitzacions atacant sempre amb cordura, però fermament, les vocals dèbils. Heus açí el secret, que ajuntant-lo amb el particular conseguit a força de laboriositat i estudi, correspon a sapiguer el paper. La seva memòria és tan feliç que podria actuar sense necessitar el consueta, la qual cosa és una tranquil·litat per la seguretat magnífica del procés de l'obra perquè esdevé com un diorama en el seu cervell i amb llur aplom màxim s'identifica amb l'espectador que'l substreu de la quimera, per fer-lo partícep d'un boç de vida que passa per l'escenari, vivint-la ambdós: l'un amb el seu art, i l'altre amb l'anulació de tot, car en aquells moments no és veritat el que's veu representat per l'actor, aquest actor que cuida amb tota classe de detalls els personatges; i el veus corbat, fet una desferia, quan el raciocini mental obsessionat el converteix en un ésser un si és o no insensible, endut per la follia.

Deuria prendre visos de verissimilitut el seu treball gegantesc, afinat i de gran actor, als ulls de Millás-Raurell, quan li confià la estrena d'altra obra seva en el mateix local i que responia al títol de «L'amarga paternitat». Es feu una representació privada, millor dit un assaig general, per motius que no són del cas mentar. En ella hi assistiren l'autor, part de la companyia Vila-Davi i comptades persones més. Després es representà públicament en el dia de la Festa Major de Sants. Fou un sancionament del públic (no parlem del valor de l'obra puig que no és pas l'objecte nostre en el present article) el treball veridic, rublerit d'objectivitat mostrant les sofrències amb robustesa abrahàmica, que del personatge central en feu. Aquell *Paré* no fou igualat pas quan s'estrenà a la tardor, en vetllada inaugural per la companyia Vila-Davi en el Teatre Català Romea.

Per cert que la vida te incongruències estrafolàries. Autors de primer ordre, els plorats Guimerà i Iglèsies, entre altres, punts bàsics del Teatre Català, donaren a estrenar obres a entitats particulars o foranes com a prova d'estudi i en imprimir-les hem constatat que no hi han mancat els intèrprets de dites proves, com també els actors que les estranaren. ¿Per què es deuria oblidar el Sr. Millás-Raurell quan la publicació de teatre La Escena Catalana edità la obra que'ns ocupa i que la batejà amb altre nom, o siga el de *Els Fills*, de una acció justa d'ètica social i que'ls Mestres traspassats tenien a gran honor?

Però tornem a parlar del actor. Actualment el teatre català es troba en estat precari de salut artística. Cal convenir que'l gust del públic està bon xic estragat per la forma que l'han tractat. Avui primers actors (descomptant al colós Enric Borràs que no sabem ja si és nostre o del teatre castellà) no s'aturen pas a estudiar personatges que siguin figures arrencades de la vida, prefereixen vestir estrafolàriament ninots de la farça, per que'ls hi dona més lluïment i menys treball. I ve que'l gust artístic queda a recó i la sell'eció de depuració nul·la per complert.

Naturalment que l'actor de qui ens ocupem, es salva de tot el que fan aquests Herodes de la comèdia. Per poc que estigui a la seva mà ens dona compliment, seguint el credo de la seva consciència que'l mena per camins d'il·lusions, creant personatges, fruit d'un ver estudi i molts cops ens havem delectat veient en la gamma de quant interpreta reminiscències honestes, igual que altres comedians dignes feren. Per la nostra memòria, i en tropell, se'ns aparei-

Antoni Parés en la magnífica caracterització del Sr. Arnau, personatge central de la obra «La Llotja» del qual en fa una veritable creació

xen Zacconi, Novell, Garavaglia, Graso, Sainati, De Sanctis, De Rosas, Simó Raso, veritables eminències artístiques.

Podríem mentar li vertaderes creacions, emprò baixet, a cau d'orella, no serà per demés dir que en el carrer d'Urgell, en l'esplèndid i formós Teatre de Unió de Cooperatives hi actua la companyia que amb tant d'encert dirigeix.

A la tardor, quan en els teatres del centre hi treballen companyies forasteres i els teatres catalans resten tancats (al menys fins ara) hi ha un consoli, és que Antoni Parés, no descansa ni un moment i en les taules de dit teatre s'hi representa art de debó que fa vibrar, estremir i delectar recordant que'ls consagrats per la fama, si no han desaparegut al menys s'han adormit i és que'l compendi de l'actor d'ara sembla que la única preocupació que té sigui la de sapiguer prendre el the, vestir com un maniquí i maquillar-se com aquestes noies que semblen de sèrie. No direm que no tingui dret a fer-ho, però si que'ls hi neguem la raó, per que ens miren l'art en plà superior i enlairat nivell.

Allunyem la indiferència fem ressò estrident i recordem que dels valors poijants, en actiu i veritables pocs es poden codejar amb el meritíssim i excel·lent actor Antoni Parés.

Una aclaració: La seva modèstia és tan gran, que s'empeteix sempre i es queda en darrer terme. Quan llegeixi el present article pot ser li causi un disgust i digui: Per què ho heu fet açò, home!...

Però a desgrat de quant pugui pensar éll, alguna vegada la Veritat deu dir-se noblement. I en el present cas, és raó de consciència!

ICAR

Barcelona, 19 de juliol de 1934.

TUPINAMBA

La S. A. Tupinamba, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

Ens plau copiar del nostre confrare barceloní «El Temps» aquest editorial que insertava en el seu darrer número:

No ho podem respatllar

Planys i més planys, de l'esquerra i de la dreta davant el tenebrós horitzó del nostre pervindre social. Article rera article clamant perquè els governants el resolguin mitjançant procediments tarapèutics. Res de generositat, de sacrifici d'adaptació a les normes pontificies. Ara mateix va corrent les planes de la premsa catòlica un escrit del P. Gafo com trompeta apocalíptica. Alçàrà, les consciències i les voluntats dels poderosos i dels creients per a emprendre l'únic camí redemptor, que és «entrar en batalla amb l'Evangeli a la mà» — com remarca *L'Ami du Clergé* comentant David Rops? — Els símptomes no ens donen cap mena d'esperança humana. Són aterradors.

Una paradoxa que mai no hem sabut entendre. L'actual sistema econòmic-social, anticristià des del seu origen, troba els més aferrissats defensors a l'extrema dreta. Qualsevol llei, qualsevol intent de reforma, per poc a fons que tiri, alça el clam esverat d'aquests sectors. El catòlic que s'arrisca per la reforma, és titllat de socialitzant pel cap baix. Mons. Ketteler, el Cardenal Manni, el mateix Lleó XIII han merescut aquest blasme. Se'n plany Pius XI en la «Quadragesimo anno» balderament, per tal com el blasme continua.

Ara mateix, la llei de contractes de conreus ens forneix un exemple descoratjador. Què hi fa que Lleó XIII es decanti per l'acreixement del nombre de propietaris, «perquè l'home quan treballa la terra *que és seva* ho fa amb un afany i una sol·licitud mol més grans...? De la llei només n'albiren les falles i de l'actuació contrària els descercats i les injustícies. Però de l'orientació que tira a vincular el pagès a la terra i a fer de cada conreador un propietari, ni una adhesió ni un mot. Si tanmateix és això el que els dol i els escau de disfressar-ho amb aquells descercats i injustícies. Si a costat de la crítica haguessin posat uns projectes amb la mateixa orientació, llevant los hi tot caire antitètic, hauriem pogut creure en el seu esperit de justícia i de reforma social. Però tota la literatura dretana s'ha esmerçat en combatre a sang i a foc la totalitat de la llei. Ara mateix, la veu de la U. S. A. cridant a la concòrdia acaba de suscitar els blasmes i els penjaments de la premsa d'extrema dreta i el silenciament de la que es vanta d'equànime. Com voleu, doncs, que els catòlics no siguin tinguts pels més ultrancers defensors de les presents injustícies socials, per aquells que espanten totes les nostres fallides?

El cas de desviació religiosa d'un rabassaire de bona fe, reportat pel meritiós M. Carbonell, és la tragèdia de milers de treballadors i pagesos apartats de l'Església. La conducta de tants i tants catòlics que posen els seus egoïsmes per damunt dels seus deures religiosos ha donat peu per a fer entendre al poble que el catolicisme el constitueixen les injustícies derivades d'aquells egoïsmes anticristians.

Avis

La Casa Mumburú del Vendrell

assabenta als seus clients i al públic en general, que durant els dies

25, 26, 27 i 28 del corrent
FESTA MAJOR

únicament estarà obert el seu establiment durant els matins.

La Direcció.

Productes NIN

Carreró, 3. - VENDRELL

Gelats

Proveu les noves creacions

Torró de Jijona i Avellana

ES LO MILLOR DE LO MILLOR

Especialitat en el servei a domicili

Sols unes hores d'anticipació i se vos servirà el gelat preferit

A la Crema, Xocolata, Avellana, Jijona

Biscuit Glacé, Torró gelat, etc.

Caramels amb tots els gustos imaginables

Aquestes actuacions i aquests escàndols—diem amb el P. Herpéel—, nosaltres no els podem respatllar. Això no és catòlic, i així ho hem de predicar al poble, per damunt de tot i per sobre de tot. Nosaltres, com ell, sentim «el deure, cada dia més estricte, de revisar sota el punt de mira estrictament catòlic, la posició de molts catòlics».

Mentre les nostres idees no discorren amb les doctrines pontificies, no ens faran recular un mil·límetre tots els blasmes i totes les insídies abocades damunt nostre per la dreta o per l'esquerra. Farem el que sapiguem per a no ésser d'unes d'aquella condemna de Sant Pau als jueus puritans: «El nom de Déu, *per culpa vostra*, és blasfemat entre els gentils».

ESPECTACLES

Encara no ha repercutit per les fondalades de la Papiola, la muntanya veïna de la vila, la primera «tronada» que anuncia als bons vendrellenques el *comienzo de la fiesta* (tal com se deia en altres temps que no han de tornar), i ja els elements actius, que son gairabé tots els socis, del Club d'Esports, no sossegueuen un moment en l'organització dels actes a celebrar el dia de la festa major xica, festa que aqueixa entitat li manca ben poc per tenir-la aca-parada, amb el beneplàcit de tota la població, que veu al! amb certa recansa, com van esfumant-se en la llunyania del temps, els usos i costums que havien posat en tensió els nervis de la gent del passat. I heus aquí que, en la transformació lenta però contínua, de totes les coses que informen la vida, han arribat a una conjunció espiritual, Sant Salvador, l'ex-patró de la vila en el passat, quan els pobles necessitaven un Patró celestial, i un Club d'Esports, novíssima denominació de uns gremis posats, si més no, sota el controlatge de les federacions esportives mundials.

Peró, on vaig a parar, amics, amb aqueixes consideracions d'una filosofia barata? Cal que fem marxa enrera. Per a dir que'l nostre Club es prepara per a quedar bé, com sempre, amb el públic... i amb el Sant, no's necessita moure'ns de la trilla que és per on se va més planerament... Doncs sí; l'activitat és gran en aquella casa; conjuntament amb la preparació dels molts actes esportius a celebrar durant la festa major grossa, els cal atendre als de tota mena—artístics, culturals, populars, etc.—que pensen celebrar per la festa major xica. Amunt, i no defalliu, clubistes, que «la victòria será vuestra», com diuen en el Ball de Diables, que en aquests moments està sortint al carrer.

En tant, jo espero amb frisança *Vuelan mis canciones*; sens dubte la manifestació d'art espectacular més gran i més nova. I això, sense necessitar l'esqué de «les senyoretes del conjunt».

REFRAN

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

Arsenal de la Radio

CLARION

el receptor de 98% de puresa de tò
Aparells des de 4 a 14 làmpares

Festa Major

GRAN
Exposició
de Receptors
DE
RADIO

Carrer de A. Guimerà, 17

COLONIAL

LA SORPRESA DEL MERCAT

encara dir que CONSUM SOLS 3 CÈNTIMS HORA; i encara més sorprenent permet sentir audicions de dia i de nit en ple istiu i en hores de tempesta, de París, Londres, Berlin, Rússia, Roma, Vaticà i Amèrica des de les onze de la nit.

EMERSON Receptor quin preu
no te pas rival.

LA VOZ DE SU AMO Receptor de gran alcanç, de
puresa de tò i de preus reduïts

HISPANIO RADIO FABRICACIO NACIONAL

El receptor que es garanteix per 2 anys

WESTINGHOUSE Receptor que capta
totes les ondes

ROUVER —Receptor—
superterodino

Amplificadors de gran potència marca **FERM** per a sales de Ball i Cine

Totes les marques que es desitgin des de **150** pessetes en endavant

VENTES A PLAÇOS I AL COMPTAT

Gran assortit de làmpares per a receptors i peces de recanvi

Josep Serra Mañé - VENDRELL - Despatx: Dr. Robert, 42
AGÈNCIA FORD

INFORMATIVES

NOVES

Després de publicat el programa de les festes, hi ha hagut alguna innovació en els actes espectaculars. Al Centre Vendrellenc l'espectacle «Fantasio» que s'anunciava per el dia 27 tarda i nit, no actuarà fins el diu menge dia 29, i al seu lloc hi figura «Bel Simphonic Boys» del mateix ram.

Al Velòdrom Vendrellenc s'hi ha organitzat una cursa motorista per el dia 26 a dos quart de set de la tarda, essent aquesta la primera de la seva classe que es celebra a vila. També el festival infantil del dia 27 hi pendrà part una selecció de nois del Grup Escolar de la Estació de Sant Vicens que executaran algunes demostracions de conjunts rítmics.

CLÍNICA DENTAL

Martorell

ODONTÒLEG

VISITA A BARCELONA

Cada dia a la tarda de 2/4 de 4 a les 7
Dilluns i divendres fins a les 9

El dimecres no hi ha visita

TORRENT DE L'OLLA, 94, PRAL. 2.
TELÈF. 80566 - TRANVIA N.º 38

Copiem del Diari de Tarragona:

«Ens diu un abonat:

Els pobles de Vilarrodona, Aiguamúrcia, Santes Creus i Pont d'Armentera reben la correspondència de Barcelona i Tarragona, per mitjà de la estafeta de Valls, a les dotze del migdia.

Si la rebessin pel Vendrell, la qual cosa és factible, perquè tots els dies hi ha un servei d'autòmnibus que surt d'aquella vila a les vuit del matí—és a dir, mitja hora després d'arribar allí el correu de Barcelona a València—els pobles esmentats gaudirien d'un avantatge de dues hores. A les deu del matí, tots ells tindrien en son poder

la correspondència d'ambdues procedències, de Barcelona i de Tarragona.

Cal fer constar que la línia d'autòmnibus Vendrell-Pont d'Armentera a més dels pobles dits, serveix també els de Les Peces, Albinyana, Masllorens, Rodonyà, Vilardida i Montferri.

Amb molt de gust traslladem la suggerència al senyor administrador de Correus, perquè l'estudi i resolgui en bé del servei i de les necessitats d'aquella comarca.»

«Tivoli Vendrellenc». — Festa Major. Dijous, dia 26, nit, Companyia de Sarsuela de Lluís Calvo: Estrena de la bellíssima òpera còmica «Don Gil de Alcalá», per les notabilíssimes primeres típies Margarita Prats i Adela García, el colossal artista Pau Gorgé i el gran tenor Felip S. Agustín. Esplèndida presentació. Orquestra de corda i arpa, dirigida pel mestre Ramón Gorgé.

Divendres, dia 27, tarda i nit: Aconteixement espectacular: Projectió de la cinta

informativa Noticiari «Eclair Journal», una «Pel·lícula Còmica» i la super-producció «Vuelan mis canciones», acabant l'espectacle amb la presentació de la famosa artista «Raquel Meller», acompanyada per l'orquestrina local «Melody-Jazz» dirigida pel mestre que acompanya a la gran artista.

LLICÈNCIES DE CAÇA, D'ARMA I DE PESCA PLANA

MAJOR, 10, PRAL-EL VENDRELL

«Centre Vendrellenc». — Festa Major. Dijous, dia 26, nit, Companyia lírica de Lluís Calvo: L'entremés «No falta nadie»; representació de la joia musical en tres actes «Las Golondrinas», per Marcos Redondo i Josefina Bugatto. Riquíssima presentació. Esplèndid decorat. Noirida orquestra del Sindicat Musical de Catalunya Mestre Manuel Civera.

Divendres, dia 27, tarda i nit: Presentació del grandios espectacle americà «Bel Simphonic Boys». El millor conjunt musical, compost de 13 professors, amb llurs grans creacions, còmiques, sketches i números de cant i balls americans.

Dissabte, dia 28, nit: «Ball de Societat» amenitzat per l'orquestrina «Melody-Jazz».

Dimecres, dia 29, tarda i nit: L'original i meravellós espectacle «Fantasio 1934», per l'orquestra «Fatxendes», amb variats números de revista. Espectacle de l'alegria integrat per 25 artistes.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Josep Algué Riera i de Teresa Taulé Godayol, Passeig Castellar, 12.

Defuncions: Cap.

Matrimonis: Cap.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

PRECISA JOVE ACTIU

Per a instruir-lo en ram de comissionista i amb mires a deixar-li el negoci i clientela. Per informes a la impremta d'aquest setmanal.

Grans Tallers de la Tintoreria Barcelonesa i Mil Colors

CARLES FORNÉ

Oferim al públic les nostres especialitats

Tenyits al vapor, Rentats en sec

Colors solids a la mostra

Quartos i estufes per a desinfectar tota classe de robes

A arragona:

DESPATX: Carrer Major, 36

SUCURSAL: Unió, 48

TALLERS: Carretera de Barcelona

Telèfons 468-R i X-135

Sucursal al Vendrell

Carrer Salmerón, 21

Perfumeria Selecta
PER AMBÓS SEXES

MARIA JULIVERT
DOCTOR ROBERT, N.º 16
(DAVANT LA FONT)
VENDRELL

Perfumeria higiènica - Objectes de tocador